

29. aug. 1830

FAKTA

Dato:

29. aug. 1830

Sidetal:

Dagbog A, side 85 recto – 86 verso

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4°

Omtalte personer:

Østen Hansen

Søren Schive

Trykt udgave:

Georg Nygaard: "Maleren Martinus

Rørbyes Rejsedagbog 1830",

København 1930, s. 101-104

TRANSSKRIFTION

D 29de August.

Efter at jeg i Dag Morges var bleven beværtet med Kaffe og nødt til først at spiise af en Ret røgede Ørter som Østen¹ efter sit bedste Skjønnende havde tillavet, spadseerede vi sammen i et Slags Puds ned af Dalen til Kirke. Vi kom efterhaanden sammen med flere Bønderfolk der havde samme Hensigt og vi naaede saaledes til Dale Kirke da Guds- •85 verso• tjenesten allerede var begyndt, hvilken vi da bivaanede tilligemed den derpaa følgende Catecisation. Præsten Schive² paa Tinn er en midaldrende Mand og ikke uden Tallegaver som han lod til særdeles at bruge efter hans Menigheds Tarv, han agtes ogsaa af Almuen som meget duelig paa sin Post. Efter at Gudstjenesten var tilende hilste jeg paa Præsten hvem jeg hvis Tiden havde tilladt det havde aflagt et Besøg hos paa Tinn; men da jeg agtede mig videre maatte jeg lade mig nøie med her at gjøre hans Bekjendtskab, hvilket just ikke har fortrudt mig da Manden forekom mig meget brav, og under andre Omstændigheder skulde jeg med Fornøjelse have modtaget hans Invitation, da han rigtig nok med Rette troede at jeg hos ham vilde finde mere Bequemelighed end hos Bønderne. – Jeg prøbete siden efter at tegne noget udenfor Kirken;³ men den [endnu] forsamlede Almues Nysgjerrighed gjorde det næsten umulig at komme til Rette dermed, da jeg overalt var ligesom aldeles indesluttet af dem. Jeg begav mig altsaa paa Hjemveien med Østen, og han fortalte mig underveis adskilligt deels [om] Almuen deels ogsaa Sagn om en Skrømte- •86 recto• Steen der ligger paa Veien og hvorved man vil have seet adskilligt ved Nattetider. Hans Historie om Sladderstenen⁴ der omtrent ligger midt imellem Kirken og Ingulfslund, var om ikke andet, dog ganske latterlig, da der ved den efter gammel Skik gjerne blev sladret en Stund af Naboerskerne paa de nærmeste Gaarde, naar de efter et Besøg fulgte hinanden paa Veien. En Fæhuus der ligger ikke langt fra Veien og som tilhører Østen Hansen, er mærkelig [overstreget: paa] ved Maaden hvorpaa det er bygget; det bestaar nemlig af uhyre Bjælker, der alle ere huggede, hidbragte og opsatte af en Broder til Østens Bedstefader, og som man nu skulde holde for aldeles umuligt at være bygget af een Mand da [overstreget: det blev] der snarere syntes at være brugt en 8 a 9 dertil. Østen har dog siden givet det en anden Plads, da han ikke syntes vel om Stedet det før stod paa, og maaske ogsaa vilde probere sig paa det samme Arbeide. Han fortalte mig ogsaa at da hans Bedstefader og dennes Broder, der begge vare bekjendt for at være stærke, engang vilde efter Landets Skik tage et Livtag skal de saaledes have taget fat i hinanden at Huden ligesom oprullede sig •86 verso• i blodige Striber der hvor de havde fattet hinanden og da Striden var bleven afgjort saaledes at hans Bedstefader som den mest smidige gik af med Sejeren, skal Stedet hvor Battalien blev hold fulkommen [have] lignet en oprodet Mark. – Efter at vi vare komne hjem fra Kirke, modtog min Vært et Par Fruentimer af sit

Slægtskab som han beværtede og hvorved jeg fik see den pudseerlige Maade hvorpaa det er Skik at møde ved slige Besøg, jeg tegnede ogsaa om Eftermiddagen et Par Costumer⁵ hvoriblandt en gammel Smed som det lod til særdeles at interessere, da han selv kom for at anmode derom. Jeg har forresten kjedet mig lidet i Aften da det blev mørkt og jeg ingen havde at meddele mig til; hvor gjerne havde jeg i Aften sadt hjemme og passiareet.

¹ Østen Hansen.

² Søren Schive.

³ Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr. KKS14612/92. Motivet brugte Rørbye senere til tegningen KKSgb6179.

⁴ Jvf. Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr. KKS14612/94.

⁵ Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr. KKSgb6176 og KKSgb6175.

[illegible]

Jonasen allorats nuv begjænte, smilte mi de
Christianske tilliggenhed den Kongen følgende Læstingsfæst.
Jofen Schure gaa tiim i en Guldbrønde. Men
g iltu inden tilliggenhed sin faa lod sig fordrægt at
bruge efter sin Meningsfæd. Luv, faa yder
g iltu af Alenien sin kungst dædly gaa sin fæst.
Aller i Guldbrønde nuv tilende. Giltu jysaa
Jofen sinu jz sin tiden faa tillast. Al faa
Læstingst Læsting for gaa tiim; nuu de jysaa
Læsting videt nuu jz Læsting nuu nuu
for at jysaa faa Læstingst fæst, Giltu jysaa iltu
for Jofen nuv de Maanden forat nuv
nuvst bræ, g nuu ande Guldbrønde
fæst jz nuu Læstingst fæst nuu nuu faa
Læstingst, de faa rigt nuu nuu Læstingst
at jz for faa Læstingst nuu Læstingst
Jofen for Læstingst. Jz jysaa fæst
after at jysaa nuu Læstingst Læstingst
Læstingst Alenien Læstingst jysaa
Læstingst nuu at Læstingst Læstingst.
Jz jz overalt nuv Læstingst Læstingst of
Læstingst. Jz jysaa iltu gaa jysaa nuu
Læstingst, g faa fæst nuu Læstingst at Læstingst
Læstingst Alenien jysaa jysaa. Jysaa nuu Læstingst.

[illegible]

[illegible]